

keligt til at dække de yderligere Udgifter, som Finansaaret 1914—15 vil bringe, medmindre der skulde finde en ikke uvæsentlig Indtægtsfremgang Sted i Forhold til den beregnede Indtægt, men denne mener jeg, at der ingen Grund er til at gøre Regning paa. Endelig, at jeg af disse Grunde er af den Mening, at Statsregnskabet for 1914—15, naar det ad Aare fremkommer, ikke vil vise Overskud eller Balance, men Underskud.

Jeg skal derefter omtale nogle faa Enkeltheder, som jeg mener har Krav paa at blive fremført her.

Paa den højtærede Kultusministers Budget er der under Posten: Faste Understøttelser til fremragende Mænd, de saakaldte „livsvarige Hædersgaver“, foregaaet nogle Forandringer og Forskydninger, der foranlediger mig til at udtale Ønsket om, at Finansudvalget inden anden Behandling kunde faa et Samraad med den højtærede Minister for at faa Oplysning om, hvilke Principper eller Regler Ministeriet følger ved Forslag til Ændringer paa den paagældende Konto.

Jeg vil endvidere nævne en Bevilling, der ved tredje Behandling i Folketinget paa den højtærede Indenrigsministers Budget paa Indtægtssiden er opført, nemlig 50,000 Kr., som forventet Overskud i Finansaaret ved Forsøg med for Statens Regning at fange Hvaler under Grønland. Den højtærede Indenrigsminister har jo lykkelig tilendebragt Forhandlingerne med Mine- og Kryolitselskabet om en ny Kontrakt, som giver Sikkerhed for en Merindtægt i det kommende Finansaar paa 450,000 Kr., en Indtægtskilde, som jo har været til betydelig Hjælp for Budgettet og derhos giver de bedste Udsigter for de kommende Aar, dersom da den kunstige Kryolit ikke skulde blive en alt for farlig Konkurrent. Med denne Ordning som Tilskyndelse har saa Ministeren faaet den Tanke, at der burde gøres et Forsøg med Hvalfangst under Grønlands Vestkyst, foreløbig for et Aar, og den Tanke kan vi fra vor Side i og for sig tiltræde. Men der er den Særegenhed ved denne Bevilling, at det er et Indtægtsbeløb, som fremtræder som et Overskudsbeløb, og til hvilket der ikke svarer noget Udgiftsbeløb. Der er i den Henseende med Hensyn til Udgifterne ved Tilvejebringelsen af dette Overskud givet den højtærede Minister frie Hænder. I den Skrivelse, som den højtærede Minister har rettet til Folketingets Finansudvalg i Anledning af Ønsket om denne Indtægtsbevilling, indeholdes der ikke

nærmere Oplysning om Foretagendets Karakter og Projektets Beskaffenhed. Imidlertid fremgaar det af Folketingets Forhandlinger, at den højtærede Minister har meddelt adskilligt i den Henseende til Folketingets Finansudvalg, og jeg kan godt tænke mig, at der i denne Sag kan være Oplysninger, som rettest bør gives paa denne Maade, men saa vil vi gaa ud fra, at den højtærede Minister ogsaa vil være tilbøjelig til at give Landstingets Udvalg lignende Meddelelser, for saa vidt vi herom maatte rette en Anmodning til ham.

Jeg ønsker dernæst at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa en Bevilling under § 2 paa Statsbanernes Budget paa 3,635 Kr. Dermed forholder det sig saaledes, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har stillet Forslag om, at der oprettes en ny Skibsførerpost af første Grad under Statsbanerne — der er forud 16 — for en Skibsfører, som fra 1. Maj skal føre et af Dampskibene paa Routen Korsør—Kiel. Ved Udgangen af April Maaned ophører nemlig den Orlov, som er meddelt den ene af de tre Søofficerer, som nu fører Skibene mellem Korsør og Kiel. Bevillingen paa de 3,635 Kr. gives da for 11 Maaneder fra 1. Maj at regne for at kunne lønne den nye Skibsfører af første Grad. En saadans Aarsløn er 4,020 Kr. Paa denne Route har hidtil været anvendt Søofficerer med Orlov, og derfor har de erholdt et aarligt Honorar paa 2,700 Kr. Det er derfor en daarlig Økonomi at træffe denne Foranstaltning; dersom man vil gennemføre den paa denne Route, vil Følgen blive, at der maa oprettes tre nye Skibsførerpladser af første Grad, som tilsammen vil kræve 12,060 Kr. om Aaret. Der vil blive sparet tre Honorarer til Søofficererne, i alt 8,100 Kr., saaledes at der vil opstaa en aarlig Merudgift for Statskassen paa ca. 4,000 Kr. Samtidig vil ogsaa Krigsmarinen miste den for vore Søofficerer ønskelige Adgang til at lære en vigtig Del af vore egne Farvande grundigt at kende, hvilken Adgang de har haft, saa vidt jeg ved, saa længe denne Route overhovedet har bestaaet, og længe før vi havde en Søfartsafdeling under Statsbanerne. Denne Bevilling blev i Folketingsudvalget af de af mig anførte Grunde kun tiltraadt af 8 af dettes Medlemmer, og den blev i Folketinget kun vedtaget med 53 Stemmer mod 39, idet Venstre og Højre stemte imod. Det blev under Forhandlingerne i det andet Ting af Ordføreren for Trafikministeriets Budget betegnet saaledes, at